

Tekstas paimtas iš: <http://www.hell-music.lt/straipsniai/reportazai/317/>

Originally taken from: <http://www.hell-music.lt/straipsniai/reportazai/317/>

Veteranų iš Vokietijos sukelta audra – neišdildomi įspūdžiai su ACCEPT

Jau keletą dienų vis žvilgčiojau darbe į stalčių, čiupinėčiau bilietą į ACCEPT koncertą ir su nekantraujančiu vylimusi laukiau koncerto dienos. Ką čia dienos – koncerto pradžios. Pamenu, kokia nemenka nuostaba buvo, kai sužinojau apie grupės atsikūrimą, o štai ir neįtikėtina naujiena - toks įvykis po Lietuvos padange!

Taigi, antradienis, jau stalčiūn žvalgiausi bent tris kartus tai tikrai. O penktą popiet stvėriau bilietą ir pirmyn į simbolinį apšilimą ir forumo

rūmus. Ilgokai teko palaukti, kol rankas pasiekė tinkamos konsistencijos gėralas, mat po kelionės ir nutroškė spėjau. Per tą laiką ir SOUL STEALER pradėjo pliekti ant scenos savo gerai pažįstamą repertuarą. Tiesa, ar aš klydau, ar man iš tiesų pasirodė, kad sugrojo kai ką ir iš naujo albumo? Tuo metu silpnokai girdėjosi nematant vaizdo. Bet kuriuo atveju, suskubau prie scenos ir stebim kas liko iš pasirodymo. Garsas iš karto atkreipė dėmesį. Gerąja prasme, nes po METALLICA turo apšildančių grupių garso buvau smarkiai nusivylęs. Švariai, skambiai ir stipriai – smagu ir klausyti. SOUL STEALER vakaro finišas – niekam nepaslaptis – „Vampire Woman“. Senos geros dainos prisiminimas ir jau pirmuosius headbang'o judesiukus pasitreniravau.

Ką gi, judesiukas po judesiuko, žingsnis po žingsnio ir laikom su draugais priekines žiūrovių linijas. Vakarą bus gerulis - galvoju sau mintyse. Atkreipėm dėmesį į ACCEPT scenos darbuotoją – labai preciziškas žmogus. Rodos centimetro tikslumu suklijavo gitarų priedus, milimetro tikslumu mediatorius. Labai tvarkingas žmogus. Reikia manyti, kad ir pasirodymas bus pakankamai kokybiškas. Na ir neilgtrukus prasideda šokiai pokiai ir velnio ragų švytuokliavimas. Iš karto sceną okupuoja vokiečiai su dideliu bum: Metal heart. Ir tai buvo pirmas kartas kada girdėjau naują vokalistą ir likau labai patenkintas. ACCEPT tikrai skyrė dėmesio jo paieškai ir rezultatas tikrai puikus. Po keletos dainų prisiminiau, kad ne vieną kartą girdėjau, jog ACCEPT ne ACCEPT, jei nėra Udo Dirkschneiderio. Pats taip irgi maniau, bet nesakyk op, kol neperšokai griovio – reik pirma pasiklaust, o po to sakyti. Sugrįžau iš trumpo prisiminimo ir toliau klausau koncerto. Pasirodyman įterpė ir naujų gabalų. Ypač įstrigo Teutonic terror. Tuo pat mintis vėl stuksena – reik pirkti albumą. Tik va kas dėl albumo, tai arba po koncerto jų nebuvo, arba apskritai jų nebuvo. Bet likau nepamatęs jokios atributikos. Na bet ir nebėda – bus tų atributikų. Toliau vyriškai ant scenos rodo laiko nušlifuosius savo judesiukus, aš savo ruožtu, kaip ir visa publika, savuosius. Bene pusę „Restless And Wild“ albumo ištroję, pirmam „bisui“ pasirinko „Princess of the Dawn“ ir, jei ne bendrasis nuovargis, jau siekčiau pasitenkinimo viršūnę. Dar antrasis „bisas“ ir nusibaigėm.

Po pasirodymo bėgam... em... šliaužiam pažiūrėt kurgi tie albumai, tualetai ir panašaus pobūdžio išsikrovimo atstatymo proceso vystymas. Kadangi paminėjo, jog po 15 minučių bus autografų dalinimas, man toptelėjo galvon, kad turiu tik bilietą. Tai va, turiu bilietą, primargintą penkiais atlikėjų parašais – ne

tik unikalus bilietas kolekcijoje, bet ir su išskirtinio unikalumo autografais. Dar su keliais draugais nuėjom afterparty pažiūrėti kas ten bus. Laukėm, kada galėsime su visa grupe nusifotografuoti. Kaip ir viso koncerto ypatumai nenuvylė, taip ir laukimas – turim įsireminę visi tarp grupės narių (tiesa, alaus namų savininkas ar kas jis toks, vis stūmė mus lauk, atsieit vėliau vėliau, nors vėliau nieks nefotkino. Tipo mandras – aut. past.). „Bilenkaip“ apsipatenkinę, skirstėmės galų gale namo.

Kada nors, jei sulauksiu tokio amžiaus, ir aš būsiu toks senas apsiplaukavęs krienas, sakysiu vaikai, klausykit heavio ir būsiu kietas. Ir pranešimas nespaudai: Now listen to what I think of you... toliau kam reikia supras. Shake your heads metalgalviai \m/